

הוא מאמר, אבל לא כתוב בו
ויאמר.

ויאמר הנה הוא עומד לשאל
ולדעת. ויאמר, מה שהתרום
והרמותו בחשאי מסוד אין סוף
בסוד [נ"א בראש] המתחשה. ויאמר
אליהם. עכשו הוליד אותו
ההיכל ממה שהוסר מזרע של
קדש והוליד בחשאי. ומה הוא
שמתיילד, נשמע בחוץ מי
שהוליד אותו. הוליד בחשאי
שלא נשמע כלל. כיון שיצא
מן מה שיצא, נעשה קול
שגשגע בחוץ.

יהו אור - כל מה שיצא בסוד זה
יצא. יהי - על סוד של אבא
ואמא, שהוא יה. אמר כך חור
לנוקדה בראשונה להיות ראשית
להתפשט לדבר אחר אור. ויהי
אור - אור שכבר היה. אור זה
סוד נסתיר, התפשטות
שהתפשט ונבקעה מסוד של
סתיר האיר העליון הנסתיר. בקע
בתחליה והוציא נקודה נסתרת
אתה מסוד שלו, שהוא אין סוף
בקע מאיר שלו וגלה נקודה זו
י". כיון שי זו התפשטה, מה
שנשאך נמצא אור מאותו סוד
של אותו אור נסתיר.

בשנימצא ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר'
ראשונה, "התגלתה אמר כך
עליו, הגיע ולא הגיע. כיון
שהתפשט, יצא, והוא הוא האור
שנשאך מאיר, והוא אור שכבר
 היה, וזה עומד. יצא והסתלק
ונגע, ונשארה נקודה אתה מפנה
שהיה מגיעה תמיד בדרך בדרך
גניות באומה נקודה, מגיע ולא
מגייע. מאיר בו בדרך נקודה
ראשונה שיצאה ממנה, וכן בכל
אחדו זה בזיה, מאיר בזיה ובזיה.
בשועל, הכל עולים ונאחזים
בו, והוא מגיע ונגע במקום א"ן
סוע", והכל נעשה אחד. אותה

גב דברראשית מאמר הו, אבל לא כתיב ביה
ויאמר.

הא ויאמר איהו קיימת למשאל ולמנדע.
ויאמר חילא דאתם וארמוთא בחשאי
מרزا דין סוף ברزا (נ"א בריש) דמחשבה.
ויאמר אלהים השטא אויליד ההיא היכלא
ממה דאתעדיאת מזרעא דקדרש, ואוליד
בחשאי. וההוא דאתילד (אתילד) אשטע
לבר. מאן DAOILD ליה אויליד בחשאי דלא
אשטע בכל, כיון דנפק מניה, מאן דנפק,
אתעביר قول דאשטע לבר.

יהו אור. כל מה דנפק ברزا דין נפק. יהי על
רزا דאבא ואמא דאיהו יה. ולבר
אתהבדר לנוקדה קדמאותה, למחרוי שירוותא
לאתפשתה למלה אחראי אור. ויהי אור, אור
דכבר דוה. אור דרزا סתימה אתפשתותא
דאתפשת ואתבקע מרزا דסתרא דאור
עלאה סתימה. בקע בקדמיותא ואפיק חד
נקודה סתימה מרزا דיליה. דהא אין סוף
בקע מאיר דיליה וגלי היא נקודה י. כיון
ההאי י אתפשת, מה דאשטע אשטע אויליד
מההוא רزا דההוא אויליד סתימה.

בד אשטע מניה נקודה קדמאותה י, אתגלי
לבר עלייה מטי ולא מטי. כיון
דאתפשת נפק ויאיה הוא אור דאשטע
מאיר. והינו אור דכבר דוה, וזה קיימת.
נפק ואסתלק ואתגניז ואשטע אויליד חד נקודה
מניה למחרוי מטי תדריך באורה גנייז בההיא
נקודה מטי ולא מטי. נהיר ביה באורה
נקודה קדמאותה דנפק מניה. ובגין כך פלא
אחד דין בא ברא. נהיר בהאי ובhai.

בד סליק כלא סליקין ואתאחדר ביה ויאיה
מטי ואגניז באתר דין סוף וככל חד

ונגדת אור, היא אור. ומתחפשט ממאירים בו שבע האותיות של א"ב ולא קרשנו, ולחים ה'ו. י"א ח"ש אחר ב', ויצאו בו שבע אותיות אחרות של הא"ב ולא נקרשו, נקרשו ועומדים לחים. יצא רקי"ש הפדרי מחלוקת של שני צדדים, ויצאו בו שמונה אותיות אחרות. אז כ"ב. דלו"ג שבע אותיות של צד זה ושבע של צד זה, ונחקקו כלם באותו רקי"ש, והיו עומדים לחים. נקרש אותו רקי"ש, ונקרשו האותיות, והתגלו וחתמו בצדיהם, ונחקקה שם התורה להאריך החוצה.

יהו אור - שהוא אל גודול סוד שיצא מאיר ראשון. ויהי - סוד של ח"ש שנקרא אלהים, אור שנכלל שמאלי בימין. ואז מסוד של אל יש אלהים, נכלל ימין בשמאלי ושמאלי בימין.
וירא אלהים את האור כי טוב - זה עמוד האמצע. כי טוב - האיר מעלה ומטה ולבל שאור הצדדים בסוד יהו"ה, השם שאוחזו את כל הצדדים. ויבדל אלהים וגוי - הפדרי מחלוקת להיות הכל שלם.

בתוב (בראשית א) ויקרא אלהים לאור יום, וכתו"ב וירא אלהים את האור כי טוב. בא ראה, אור זה שלמטה, כשמאייר מפה שפנונו לו מה טוב שלמעלה, וכן מניין ימות החמה שלוש מאות ושים וחמשה, ארבעים ותשעה שביעות. מהם בגדר דרגה זו של צדיין שנקרא טוב, והוא שבעי, ויונק מפניהם המשמש הזה שלמטה. שבעה שבועות שבע פעמים, בגדר שבעה שבועות שבע פעים, שהיונה שנקראת יובל, ובוגר שנות יובל שלמטה. נושא

אתעבד. ההוא נקודה دائור, אור אליה. ואתפשט ונהיינו בה שבע אתוון דאלפא ביתה ולא אקרישו ולהים ה'ו. נפק ח"ש לכתר ונפקו בה שבע אתוון אחרון דאלפא ביתה ולא אקרישו וכיימו להים. נפק רקי"ש דאפריש מחלוקת טרין טרין ונפקו בה תמניא אתוון אתרניין. קדין כ"ב. דלו"ג שבע אתוון דהאי טריא ושבע דהאי טריא, ואתגליפו כלחו בה הוא רקי"ש ויהו קיימי ולהים. אקריש ההוא רקי"ש ואקריש אתוון ואגלי"ף תפמן ואגלי"מו ואצציריו בצדורייהו. ואגלי"ף תפמן אורייתא לאנברה לבך.

יהו אור דהוא אל גודול ר'זא דנפיק מאיר קדרמהה. ויהי ר'זא דח"ש דאקרי אללהים אור דאתכליל שמאלא בימינא. וקדין מר'זא דאל הוי אלהים, אתכליל ימין באשלא ושמאלא בימינא.

וירא אלהים את האור כי טוב דא עמידא דאמצעיתא כי טוב אנהייר עילא ותטא ולכל שאר טרין בר'זא יהו"ה שמא דאחד לכל טרין. ויבדל אלהים וגוי אפריש מחלוקת למחייו כלל שלים.

השלמה מהחapters (סימן ג)

בתיב (בראשית א) ויקרא אלהים לאור יום ובתיב וירא אלהים את האור כי טוב. תא חי האי אור דלמתא כד נהיר מחייב דאתיהיב לייה מ טוב דלעילא ובגין לכך מניין ימות החמה שלוש מאות וחמשה ושים תשעה וארבעים שבועות, מנהון לקבלhai דרגא דעתיך דאקרי טוב ואיהו שבעי, יונק מגיה hei שמשא דלמתא. שבעה שבועים שבעה זמניין לקבל שבעה שבועין שבעה זמניין דאייהו יונק מאימה עלאה